

நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றை எழுதவில்லை. பாரம்பரியம் என்பது பேச்சோடு நின்று விடுகிறது. நாங்கள் எதையுமே பேணிப்பாதுகாப்பதில்லை. மன்னன் சாஜஹான் காலையில் என்ன உணவு அருந்தினான் என்று தொடர்க்கி அத்தனையும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று ஒரு பத்திரிகையாளரான நண்பர் சொன்னார். அந்தளவு இல்லையென்றாலும் எங்கள் வாழ்வு, எங்கள் மக்கள், எங்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்படவேண்டும். பதிவு செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த நோக்குடன் “தாய்வீடு” பத்திரிகை எங்கள் ஈழத்து மண்ணின் கிராமங்களில், ஊர்களில் வாழ்ந்த பிரபலமடைந்தவர்களுடன், தெரியப்படாமல் போய்விட்ட எங்கள் கலைஞர்களைப் பற்றியும் எழுதும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. கட்டுரைகளை சுருக்கமாக, எழுதி அனுப்புக்கள். களம், ‘தாய்வீடு’ தரக்காத்திருக்கிறது. கருத்து உங்களுடையது. கட்டுரைகளை செதுக்கி சொற்சித்திரங்களாக்கும் பொறுப்பு எங்களுடையது.

K.S. பாலச்சந்திரன்

இது ஓர் ஈழத்துக் கலைஞர்களின் பதிவுத் தொடர்...

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

நானும் ஒருவனாக அமர்ந்து கொண்டேன். மேடையில் பண்ணி முகமுடியை அணிந்து இனிமையான பாடல்களை ஆடிப்பாடு, சபையோரையும் பாட வைத்த அந்தக் கலைஞரை மிக இலகுவாக நான் அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். நாடகக் கலைஞர் பிரான்சில் ஜெனம்.

நான் பார்த்த இந்த மூன்று மேடையேற்றங்களையும் எழுதுவதற்குக் காரணம், ஒரு கலைஞரின் வளர்ச்சியைச் சொல்வதற்குக் காரணம். அந்நாட்களில் எமது ஊர்கள் எங்கும் சர்வ சாதாரணமாக சமூக, சரித்திர, இதிகாச, புராண நாடகங்கள் மேடையேறின. கர்ணன் நாடகமும், இவ்வகையானதே. எமது பாரம்பரிய கலைவடிவமான நாட்டுக்கூத்துகள் அருகிவந்த அக் கால கட்டத்தில் ‘கந்தன் கருணை’ ஆட்டமும் பாட்டும் கூடிய ஒரு புது வடிவமாக இருந்தது. இதிலிருந்து ‘கூடி விளையாடு பாப்பா’ கொஞ்சம் நவீனமயப்படுத்தப்பட்டு மேடையேறியது. இவ்வாறு வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வேறுவேறான நாடக வடிவங்களில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் இவரது நாடகத்தின் மீதான ஆர்வத்தையும், வளர்ச்சியையும் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இனி, பிரான்சில் ஜெனம் அவர்களைப் பற்றிய சில குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

யாழ் சில்லாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட

நடித்திருந்தார். இதே கால கட்டத்தில் யாழ் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு திருப்பாடுகளின் காட்சி, அளவுகோல், நெஞ்சக்கணைகள் போன்ற சமய நாடகங்களில் பங்கு கொண்டார்.

1978இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் நாடகப் பயிற்சி பெற்ற ஜெனம் அவர்கள் கல்லூரியின் நாடகங்களில் பங்கு கொண்டதன் மூலம் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைத் தொட்டார். ஆரம்பநாட்களில் பெரும்பாலும் பெண்வேடம் போட்டு வந்த இந்தக் கலைஞரின் அப்ரீதான வளர்ச்சியை நாடக அரங்கக் கல்லூரி நாடகங்களில் அவர் ஏற்ற பாத்திரங்கள் சொல்லின.

நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த மகாகவியின் ‘கோடை’யில் மாணிக்கமாக, மெளன்குருவின் ‘சங்காரம்’ நாடகத்தில் வர்க்க அரக்கனாக, நா. சுந்தரவின்கத்தின் “அபசரம்” இல் அருளராக, குழந்தை ம. சண்முகவிங்கத்தின் நாடகங்களான ‘கூடி விளையாடு பாப்பா’யில் பன்றியாக, “எந்தையும் தாயும்” இல் பெரியையாவாக இவர் நடித்த பாத்திரங்கள் நினைவில் நிற்பவை.

மேலும் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த சொக்கனின் ‘தெய்வப்பாவையில் அப்பர்

ஆரம்பப் பாடசாலை மேடையேற்றிய நாடகங்களுக்கும் நெறியாள்களை செய்துள்ளார்.

பிரான்சில் ஜெனம் அவர்கள் ஈழத்து நாடக உலகுக்கு ஆற்றிய பணிக்காக மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழகம் ‘கலைக்கோலங்கள்’ விழாவிலும், கொழும்பப் பல்கலைக்கழகம் ‘வசந்தத்தை நோக்கி’ விழாவிலும், 2009இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமும் இவரைக் கொள்வித்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

ஆரோக்கியமான நாடகங்களின் தேவை பற்றி ஆதங்கப்படும் ஜெனம் அவர்கள் கலையரசு சொர்ணவிளங்கம், விதானை செல்வரத்தினம், எஸ்.ரி. அரசு, குழந்தை சண்முகவிங்கம், தாசீசியல், மெளன்குரு போன்ற நாடகக் கலைஞர்களுடன் பழகியதை நெஞ்சம் நிறைந்த இனிய நாட்களாக நினைவு கொள்கிறார்.

நாடகக் கலைஞர் பிரான்சில் ஜெனம்

குந்திதேவியாக நடித்த பிரான்சில் ஜெனம் அவர்கள்.

பொன்னிறம், பெண்ணிற்குரிய நளினம், குரல். அற்புதமாக அந்தப் பாத்திரமாகவே மாறியிருந்தார்.

1978இல் ஆண்டு, யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் தாசீசியல் அவர்களின் இயக்கத்தில் “கந்தன் கருணை” என்ற நாட்டுக்கூத்துவகை ஆடல் பாடல் நாடகம் மேடையேறியது. சாதிக் கொடுமை, ஆலையைப் பிரவேசம் பற்றிய நாடகம். அதில் நாரதரும் முருகனும் ஆகுகின்ற (கூத்து வகை) ஒரு காட்சிவரும். அன்று அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்கமுடியாத வகையில் அது அமைந்திருந்தது. அதில் நாரதராக ஆடியவர் எங்கள் கலைஞர் ஜெனம் அவர்கள்.

1980இல் ஆண்டு கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் இரு காட்சிகளாக யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியினரின் “கூடி விளையாடு பாப்பா” என்ற நாடகம் இடம் பெற்றது. வேலையில் பொய் சொல்லிவிட்டு மாணவர் களுக்கான பகல் மேடையேற்றத்தின் போது

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை சில்லாலை ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை, மாதகல் சென்ற யோசப் பாடசாலை ஆகியவற்றிலும் உயர் வகுப்பினை யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் பயின்றார். இவர் ஜென்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் போது பாடசாலையில் மேடையேறிய “யூட்டி” என்ற சமய நாடகத்தில் யூட்டி பாத்திரம் ஏற்று நடித்தது ஊரில் சிறு அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. விளாணைச் சேர்ந்த சின்ன செல்வராசா என்பவர் இந்நாடகத்தைப் பழக்கியிருந்தார். அன்றிலிருந்து பெண் வேடம் என்றால் ஜெனம் என்றாலும் குறிப்புக்கு நிலைமை இருந்தது.

பின்னர் கொய்யாத்தோட்டத்திற்கு இவர்கள் குடிபெயர்ந்தபோது கொய்யாத்தோட்டம் பி.எஸ். கலாமன்றத்தில் இணைந்து அதிவீட்டுப் பரிசு, அலையைப் பெற்று, அவசரப்பாதே போன்ற சமூக நாடகங்களில் நடித்திருந்தார்.

இதன் பிறகு அவர் அரியாலையில் குடியேறி இருந்தார். இந்நாட்களில் அரியாலை நாடக மன்றத்தினின் பூம்புகார் நாடகத்தைப் பழக்கமுடியாத வகையில் இலட்சமண்ணாக, கர்ணனில் குந்திதேவியாக

சவாமிகளாகத் தோன்றி அனைவரையும் அதிரவைத்தார். கல்லூரியின் ‘அவள் ஏன் கலங்குதிறான்’ என்ற நாடகத்தில் ஆனந்தராணி பாலேந்திராவுடன் இயைந்து நடித்த பாத்திரம் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்று.

இவை எல்லாவற்றின் உச்சமாக, 1980இல் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற நாடகப்போட்டியில் இவர் சம்மாட்டியராக பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடித்த யாழ்.நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் தயாரிப்பில் தாசீசியல் அவர்களின் நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்ட “பொறுத்தது போதும்” என்ற நாடகம் முதற்பரிசு பெற்றதோடு, சிறந்த நடிகருக்கான ஜெனம் பதிவு வகையில் மேடையேற்றப்பட்ட “பொறுத்தது போதும்” என்ற நாடகம் முதற்பரிசு பெற்றதோடு, சிறந்த நடிகருக்கான ஜெனம் பதிவு வகையில் மேடையேற்றப்பட்டு இருந்து விடுகிறது.

இவர் நடிப்புக்கு அப்பால் பல நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்தும் உள்ளார். சன்னுக்குளி மகளிர் கல்லூரிக்காக குழந்தை சண்முகவிங்கத்தின் “புழுவாய் மரமாகி” “தாயுமாய் நாயுமானார்” நாடகங்களையும், வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்காக சங்கிலியன் கூத்து, மற்றும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, புனித ஆசீர்வாதப்பர் போல்கோ பாடசாலை, புனித ஆசீர்வாதப்பர்

தற்போது கொழும்பில் வாழ்ந்து வரும் இந்த மாபெரும் கலைஞரின் நாடகம் பற்றிய பார்வை விசாலமானது. இவர் நடித்த பாத்திரங்கள், பாடுய பாடல்கள், ஆடிய நடனங்கள் என்றும் ஒளி வீசபவை